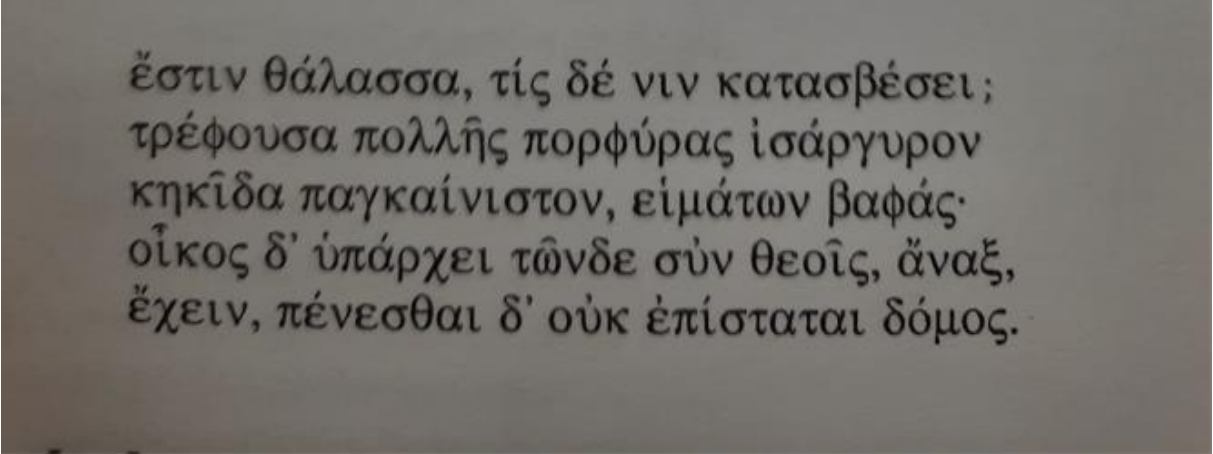

ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς·
οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν, πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.

La mer n'est-elle pas la source féconde de ces
couleurs toujours vives, de ces teintures, aussi chères que
l'or? qui pourrait l'épuiser? Ton palais, Seigneur, est
plein de ces richesses ; et l'opulence, non l'indigence,
est ton partage.